

[Heising.]

en ganske kort strækning den frederiksbergske side af én grænsegade mellem København og Frederiksberg; i den anden kørselsretning kommer den overhovedet ikke ind på frederiksbergsk område. Jeg synes, at dette meget stærkt viser, hvor rimeligt det havde været, om man havde haft mulighed for ved forhandlinger mellem de to kommuner at ordne oprettelsen af ruten, så meget mere som vi jo ved, at Frederiksberg kommune ikke har noget selvstændigt trafikapparat, men at kommunens trafik bestrides af Københavns sporveje. Derfor vil også jeg udtrykke håbet om, at det vil være muligt under lovforslagets videre behandling at få modificeret og afsvækket den regel, ministeren har optaget i det lovforslag, han har fremsat.

Den højtærede minister afærdigede også henvendelsen angående en stærkere lokal indflydelse på fastlæggelsen af nye ruter gennem byernes gader og gjorde det med den bemærkning, at loven og også lovforslaget tager rimeligt hensyn til de pågældende kommuners ønsker, og at landsnævnet i sin hidtidige praksis har gjort det samme. Hvis det er tilfældet, så forekommer det mig faktisk ubetænkeligt, at dette finder et mere direkte udtryk i lovens tekst. Jeg kan dog ikke tilbageholde en spagfærdig bemærkning om, at man efter min opfattelse og erfaring ikke kan føle fuldstændig trykthed, når det er en kendsgerning, at landsnævnet endog har ment, at det hører med til dets kompetence at tage stilling til anbringelse af stoppesteder, og at det hører med til dets kompetence og opgaver at modsætte sig lokale forslag om anbringelse af stoppesteder. Jeg kan meget vanskeligt forestille mig, at det stemmer med ånden i loven, i hvert fald således som lovens fædre havde tænkt sig den. Derfor kunne jeg også tænke mig en ændring på dette punkt, og jeg vil mene, at det kan dog ikke være helt tåbeligt at have dette synspunkt, når man erindrer sig, at en bestemmelse i den retning dog var optaget i flertallets forslag fra trafikkommissionen af december 1936.

Jeg ønsker endnu blot at føje til i samme forbindelse, at det er nødvendigt, at man gør sig klart, at der i de større bysamfund er en nøje sammenhæng mellem byplan og trafik, sådan at bysamfundene må være absolut sikre på, at deres byplanmæssige

bestemmelser ikke kan krydses, og det kan de ved en særlig praktisering af loven meget let komme til.

Jeg ved ikke, om nogen ville kunne tænkes at rejse den indvending, at der ved fastsættelse af større lokal myndighed ville blive tale om nogen ensidighed fra Københavns kommunes side. Det forekommer mig, at den tale, som det ærede medlem hr. Rager har holdt, dog er et udtryk for, at der ikke med hensyn til trafikproblemer er nogen ensretning i Københavns kommune og i Københavns kommunalbestyrelse. Også der brydes meningene om trafikspørgsmål mellem de forskellige partier og grupper. Jeg tror derfor nok, jeg tør sige, at der er ikke nogen større fare for, at der vil blive taget ensidigt standpunkt, når København er med i spillet, end når det drejer sig om andre områder af landet.

Der var egentlig mange andre ting, man kunne fristes til at drage frem. Bl. a. synes jeg også, det ville være af interesse at få lidt oplysninger om lovens praktisering, for landsnævnet er jo en lukket forsamling, og der flyder ikke mange meddelelser derfra, bortset fra dem, man lokalt er interesseret i. Ved bedømmelsen af loven og lovforslaget har det dog en betydelig interesse at få nærmere oplysninger om, hvordan loven egentlig er praktiseret. Derfor glædede det mig at høre, at sagen skal i udvalg. Jeg vil gerne henstille, at det kommende udvalg også nøje overvejer de indvendinger, som København og Københavns magistrat har rejst overfor ministeren, og om muligt finder frem til ændringer på enkelte punkter, således at disse saglige synspunkter kan blive imødekommet.

Formanden: Den højtærede fiskeriminister har ordet som fungerende minister for offentlige arbejder.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker de ærede medlemmer for den i det store og hele velvillige modtagelse, man har givet ændringsforslagene til omnibus- og fragtmandskørselloven. Jeg for mit vedkommende kan naturligvis ikke have noget som helst imod en grundig udvalgsbehandling, idet de spørgsmål, som disse ændringsforslag vedrører, jo er meget vigtige spørgsmål for befolkningen og de enkelte bysamfund.

Det ærede medlem hr. Horn rejste overfor mig spørgsmålet om, hvorvidt det ikke ville være rimeligt også at komme ind på